

Fra drengedrøm til virkelighed

Af Nikolaj Salling Rasmussen, kontorassistent i Tyskland

Jeg var 13 år gammel og var lige startet med at have tysk i skolen, da tankerne om at rejse til Tyskland og arbejde med biler begyndte at køre rundt i hovedet på mig. Jeg blev ældre og drømmen voksede og voksede, og i 2014 startede jeg på Silkeborg Business College med en drøm om at søge til Tyskland som PIU elev.

Efter lang tids venten skete der noget. Jeg blev kaldt til samtale og levede på en sky, indtil jeg fandt ud af, at det var samme uge, som vi skulle på skiferie.

Jeg fik at vide, at der måske ville komme samtaler senere, så jeg meldte afbud til den første samtale i uge 7. En hård beslutning med stor tvivl, da jeg vidste, det ikke var hver dag, man får chancen for at komme til samtale hos BMW.

Cykelstyrt baner vej til BMW

Jeg begynder at tænke på, om det nu egentlig ikke var dumt at have meldt afbud til en samtale, som måske var muligheden for at komme til at udleve drengedrømmen.

Torsdag i uge 6 styrter jeg på min mountainbike til træning og brækker kravebenet, ergo ingen skiferie til mig. Jeg ringer til PIU-Sekretariatet i Silkeborg og siger, at jeg godt kan komme til samtale i uge 7, hvis det stadigvæk er muligt. Dagen efter får jeg besked om, at det godt kunne lade sig gøre. Held i uheld og jeg drager til samtale hos BMW i Hamburg med 11 andre drenge. Det er en gruppesamtale, og vi skal "kæmpe" om tre praktikpladser. Jeg synes selv, at samtalen går godt og rejser videre til Dortmund, hvor der er samtale hos Mercedes senere på ugen. Her er vi fire til samtale om en enkelt plads, og nerverne presser på, men endnu engang føler jeg heldigvis, at samtalen er gået godt.

I marts får jeg en mail fra PIU-sekretariatet. Jeg skynder mig at åbne og øverst står der "Tilbud om praktikplads i Tyskland". Jeg hiver fat i

telefonen og ringer fuldstændig overlykkelig til mine forældre og siger: "Jeg har fået tilbud om praktikplads ved BMW i Bremen!" Drengedrømmen er blevet en realitet.

Jeg får skrevet til Frau Samberg hos BMW, at jeg meget gerne vil have pladsen, og sørne ikke om der et par uger senere kommer en kontrakt med posten fra BMW AG. Jeg skulle starte på arbejde i midten af august, og begyndte derfor at søge lejlighed. Jeg har fundet en i Neustadt i Bremen, fire kilometer fra mit arbejde og fire kilometer fra midtbyen, så det må siges at være perfekt. Jeg flyttede herved til Bremen den 5. august for lige at have en uges tid til at få styr på alle de praktiske ting som indmelding på Bürgeramt, bankkonto, forsikring og internet.

Sommerfugle i maven

Jeg får kæmpet mig igennem den første uge i Bremen, med en underlig men god følelse i maven. Egentlig går man jo bare og venter på, at eventyret skal starte. Det bliver den 14. august, og hjertet galoperer derudaf fra det sekund, jeg stiger ud af sengen. Efter en smule morgenmad cykler jeg af sted til første arbejdsdag som praktikant hos BMW Niederlassung Bremen. Da jeg står ved skranken og forklarer, at jeg er den nye danske praktikant, ved jeg ikke, hvad jeg skal gøre af mig selv. Nervøsiteten flyver rundt i kroppen. Jeg bliver hurtigt vist rundt af en af de andre unge på arbejdet og kommer så ind til min chef Christina. Aldrig har jeg mødt så søde og imødekommende mennesker som dem, jeg

sidder på kontor med. Vi snakker lidt om, hvem jeg er og lærer hinanden lidt at kende, inden jeg kommer i gang med et par lette opgaver.

Selvstændige opgaver og lækre biler

Dagen flyver af sted, og før jeg får set mig om, har jeg fri, og sådan har alle ugerne egentlig været. Arbejdsdagene går, og jeg kommer ind i en rytme og får flere og flere selvstændige opgaver. I min afdeling GA Dispo (Gebrauchte Automobile Disposition) sidder vi med al data-behandling af de brugte biler hos BMW Bremen, laver garantier og alt andet kontorarbejde, der er i forbindelse med bilhandel.

Noget af det bedste ved arbejdet hos BMW er, at jeg får lov til at være med i hele processen, fra vi køber bilen ind, til vi sælger den igen. Jeg er med til at oprette bilerne i systemerne, hjælpe med at kontrollere om bilerne er, som de skal være, når vi modtager dem, skrive priser og prisskilte samt uploade billeder og informationer på diverse hjemmesider. Udover kontorarbejde hjælper jeg også sælgerne i ny og næ. For eksempel med at udstille biler til golfturneringer og andre events, som BMW sponsorerer. Dertil er det bare en bonus, at man får lov til at køre nogle af de lækre biler engang imellem.

Tiden flyver, og man mærker hurtigt, at man forstår mere og mere af, hvad der bliver sagt, og det bliver nemmere at forklare sig og føre samtaler. Ens personlige udvikling brager af sted, og man udvikler sig ekstremt hurtigt på rigtig mange både personlige og faglige parametre. Her sidder jeg en måned inde i mit praktikophold og er begyndt at glemme, hvad nogle ting hedder på dansk, når jeg snakker med mine forældre. Det viser jo bare, hvor hurtigt sproget kommer til én. Allerede nu kan jeg mærke, at jeg føler mig mere voksen, end jeg gjorde, da jeg stadig boede i Danmark.

Tyskland er et skønt land at arbejde i, men der er også store forskelle til Danmark, som man skal vende sig til. De er meget mere formelle

hernede. Første gang jeg blev kaldt Herr Rasmussen, glemte jeg nærmest at svare, fordi jeg ikke er vant til at blive kaldt ved efternavn. Man skal også være meget sikker på, at man er dus med folk, før man siger Du i stedet for De, men det lærer man hurtigt.

Jeg sidder nu her midt i september og skriver det her, imens jeg tænker på, hvor august måned blev af. Tiden går ufatteligt hurtigt, fordi man hele tiden får nye indtryk, og arbejdet er fantastisk. Allerede nu tør jeg godt sige, at det er mit livs bedste beslutning at udleve min drengedrøm om at arbejde i bilbranchen i Tyskland. For at det ikke skal være løgn, overvejer jeg også allerede nu at blive hernede og læse til Automobilkaufmann.

